

Har folkekirken X-factor?

Folkekirken har grundlæggende, hvad der skal til. Men den skal frem for alt være troværdig. Og den får ikke sit budskab igennem sovende. Folkekirken må ikke glemme, hvad det er, den vil sige i sit forsøg på at være ung med de unge, mener forbundssekretær og præst, Jacob Zakarias Larsen.

Foto: DR

X-Factor er den ubekendte faktor – den lille ting, der gør den store forskel. X-Factor er forskellen mellem den talentfulde sanger og den helt store stjerne.

Det er fredag aften. Endnu en runde af X-Factor ruller over skærmen. Folkekirken træder ind på scenen. Klemmer let om mikrofonen for at skjule sin nervøsitet. En svedperle sniger sig gennem ansigtsmasken af makeup og ned langs halsen. Kameraerne ruller, musikken går i gang og dommerne læner sig frem som sultne rovdyr.

Alle venter spændt på folkekirkens valg af sang og stil. Bliver det noget nyt, noget rytmisk eller noget af Thomas Laub?

Folkekirken ved med sig selv, at hun har X-Factor, men nu skal hun ud over scenekanten. Hun skal 'performe', fortælle og vise andre, at hun har det der skal til – den lille ubestemmelige ting, der gør hele forskellen.

Og så er det hele ovre. Den sidste tone klinger ud og musikken slutter. Dommen skal falde. Alles øjne retter sig mod Blachman, popdukken og chokoladedrengen. Har folkekirken X-Factor?

Popdukken læner sig frem, smiler og nikker anerkendende. "Flot! Godt gået af så gammel en dame, der stiller op i aldersgruppen 25+. Du holder den ungdommelige stil, selvom den er uvant for dig og du..".

Blachman afbryder popdukken med et fnys. Han læner sig frem, mens han stirrer blachmansk på folkekirken: "Oh... my... God! Én ting er at du har klædt dig ud, så du ligner en på 15 år, der forsøger at komme ind på Crazy Daisy i Herning. Noget andet er, at du i dit forsøg på at være ung med de unge helt glemmer, hvad det er, du vil sige. Det er et selvmål. En ommer!" Blachman trækker vejret og lader kanonen igen: "Har du gjort dig den ulejlighed at sætte dig ind i de unges tankegange og livsstil? Det er muligt, at du er god til børn, pensionister og morgenmennesker... men unge? Hvis det stod til mig, skulle du have en røvfuld. Du spilder min tid!"

Chokoladedrengen klør sig i hårbunden: ”Jeg synes Blachman er lidt for hård ved dig. Jeg vil godt give kredit for forsøget. Men hvis du vil synge for og med de unge, så er intentioner og varm luft på stemmebåndet ikke nok. Du skal ville det! Du skal se på dit udtryk, din musik, din målgruppe og få så noget hjælp! Ingen kommer sovende til at få sit budskab igennem – det burde du af alle vide. Og ikke mindst: Du skal være troværdig – det er din X -Factor!”.

Folkekirken kigger forlegent på sine sko. Som sædvanlig er hun splittet – og det her med at nå de unge er svært. Det føles som om dommernes øjne kan følge hendes tanker. Måske skulle hun nedsætte et udvalg. Det plejer at få kritikerne til at holde kæft. Hun kunne kalde det SUK*. Hun forsøger at fremstamme et forsvar, men munden er lukket. Der er helt ro i studiet.

Blachman bryder tavsheden. ”Hør her, du har et stort potentiale. Du har det, der skal til for at have X -Factor, og du ved hvad din X-Factor er, men du må ikke synge med flere tunger. Find ud af, hvad du vil og find så nogen, der virkelig gider synge for de unge – ellers glem det”.

Chokoladedrengen fortsætter domsafsigelsen. ”Mit råd er, at du skal ud over scenen, ud af din vante stil og ramme. Ud der hvor dit publikum, de unge, er. Du skal sætte dig ned og se på, hvad du har at byde på og find så DIN stil og DIN måde at gøre det på. Men gør det ordentligt, ellers kan du lige så godt fortsætte med at gemme dig bag din tykke, trygge skal og dine højtravende ord.”

Den dømmende treenighed har talt. Og folkekirken ved med sig selv, at hun faktisk har X-Factor. Gud er den X-Factor, men det er altafgørende, hvordan hun formidler den. Den skal være ægte. Glitter og glimmer gør det ikke alene – det bliver gennemskuet. Den endelige dom afsiges af de unge seere.

* SUK = Samtaleforum Unge og Kirke